Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

mane cursum suum cõpletum & missarum sollemnia celebrata. cũ pegrinis & pauperibus pferta & deo acceptam caritatẽ faciebat. unde qd̃ sc̃s iohes aplus dixit. Qui manet in caritate in deo manet & deus in eo. & pferta caritas foras mittit timorem. Hec illi furenti animo cogitantes & intra se dicentes. qd̃ ipsum uirum dei scm̃ goare ex inde accusate ad epm̃ treuericũ deberet. quod & fecerũt. quasi aliquid de substancia eius lucrare uel conquirẽ deberent. dicentes se etiã cum uidisse sine temperamento mane comedere uel potum sumẽ. quod uir dei sc̃s goar spualit faciebat. hec illi miserrimi malã consuetudinẽ estimabant. simulq; dicebant alis & alis multis & malis exemplis ibidem uidissent. qd̃ ad partẽ parrochie treuerice nihil pferisset. nisi ad malũ exemplũ. Sed falsa & uanis erat eorũ loquela. Hecq; audiens epc treuerorũ. statim sine mora iussit ipsos legatos ad se reuerti. & uirum dei scm̃ goare sibi psentari preepit dicens. quod ĩ quisitionẽ de ipso facere uoluisset. p quod uel quali ingenio hec ferissẽt exemplo. Qui uenientes ad ipm̃ uirũ dei. dicebant ei dolose. Epus nr̃ rusticis salutẽ tibi mandat. quasi illam accusationẽ ei relatã habere noluissent. & mandat te festinant ut ad ipsũ treuerĩ tanta tem sine mora faciendã est. Nate q; illa fecit illis cenam sed in uiresuas. & ipse in dei laudibus sicut solebat pisistebat. Hanc autẽ

cursũ suũ cõpletum habuisset cepit missarũ sollemnia celebrare. Cumq; completũ habuisset officiũ suũ die illo. dixit ad puerũ suum. Eli fac nobis de habundãcia meã. ut caritatẽ isti legati domni epi & seniores uri simul nobiscũ faciãt. qui in tenere st. & forsitan nobis deus aliquem pauperem uel pegnũ adducat. ut nobiscum similit faciat. Quod audientes illi q̃ fuerũt furenti aiõ n potuerũt malicia quã gerebãt in corde abscondẽ dicentes ei. Nec tu bene facis. qd̃ sic facis. nec nos t̃ consentire uolumus. Sc̃s goar dixit. Mala dom est. in qua dns n timet. Si deũ timuisset. forsitan caritatem n recusaret. Int hec sibi colloquentib. uenit puer & dixit. Ecce pegnus stat ad regiam uam. Qui cum audisset. cũ gaudio dixit. Eli uocã illum. Qui cũ uocatus fuisset dixit. Ecce q̃ bonũ & quã iocundũ. habitare fres ĩunũ. Alebat pegnum. & fecit sibi caritatem. Hec uidentes illi legati. cum magna leticia straueri equos suos. dicentes intra se dolose. Hui mam feste uidem. quod epo nro nuciare possum. Et reperunt tegere sibi aliquid in sarculis eorũ donare ad manducandũ uel ad bibendũ. Qd̃ cum gaudio ipse uir dei fiere preep. Quod cum factũ fuisset. illi cum uociferacione reperũt cogere illũ ut festinant iter agere deberet. Ipse q; uir dei cum hec audisset. statim sine mora straunt asinũ. & manicis suus mulum suum. et reperunt ambulare.

uenias qd̃ audiens uir dei sc̃s goar cũ gaudio dixit. faciat inquit dns faciat ut possim. q; obia sine mora